

ผลการสำรวจปลาวาฬเมื่อวันจันทร์ที่ 25 มิ.ย. 2555

ออกทำที่บางตะบูน บ้านพิจำรุธญ เวลา 8:28 น.

ลมมรสุมที่พัดปกคลุมประเทศไทยฝั่งอ่อนตัวลงไปเมื่อสัปดาห์ก่อนที่ผ่านมา ใจ
อยากออกไปสำรวจหาปลาวาฬตั้งแต่วันเสาร์หรืออาทิตย์แล้ว แต่พอโทรไปปรากฏว่าพี
จำรุธญไปธุระที่ระนองแต่ก็ได้บอกพี่ดาไว้ว่ายังไงอาจจะหาทางไปสำรวจในอาทิตย์หน้า
สักวันเพราะเดือนนี้ยังไม่ได้ไปเลยสักครั้ง(ตั้งใจไว้ว่าเดือนนี้อยากให้ได้สัก3วันนะ)ยังไม่
สำเร็จเลย...นี่แหละครับ..ชะตาวาฬไทย..เข้าวันอาทิตย์..มีเบอร์โทรเข้ามาจากพี
จำรุธญ..นึกแปลกใจโทรกลับไปปรากฏว่าพี่รุธญกลับมาแล้วและบอกว่าเมื่อวันเสาร์เพื่อน
ของแกที่ออกเรือไปหาปลาบอกว่า “ได้เห็นวาฬเข้ามาในบริเวณโป๊ะหน้าบ้านเลยจำนวน
3 ตัว” และแกก็บอกด้วยน้ำเสียงดีใจว่า สงสัยตามมากินลูกปลาเหยื่อซึ่งตอนนี้ขึ้นมา
เยอะแยะมาก เรือที่ออกไปจับปลากะตักได้มาเต็มไปหมด เราเลยตัดสินใจตอนนั้นเลย
ว่าจะออกไปดูในวันพรุ่งนี้ (25) ออกเดินทางตั้งแต่ 6:30 น.ไปถึงบ้านพี่รุธญริบเอาของลง
วันนี้ต้องกลับมาใช้ เจ้า red one เพราะเอาเจ้า epic ไป up grade ยังไม่กลับมา หนัก
หน่อยมีเจ้าตั้มและเจ้าเรย์ออกเรือไปก็รู้สึกว่ามันน่าจะดี อากาศก็ดีไม่อบอ้าว มอง
ออกไปรู้สึกว่ามันไม่ค่อยมีหมอกแดดเลย ดูสดใส มองทัศนวิสัยได้กว้างไกลมาก ฝั่งออกมา
สามารถมองเห็นคลังน้ำมันทั้งฝั่งเพชรบุรีและฝั่งสมุทรสงครามได้พร้อมกัน และยัง
มองเห็นเขาวังได้จากในเรือที่ฝั่งฝั่งออกไปได้มองท้องฟ้าก็มีเมฆหลากหลายชั้นๆกัน
ทั้ง3ระดับกระจายเต็มฟ้าแต่ก็มองเห็นท้องฟ้าสีฟ้าได้ทั่วไป ทะเลเมื่อออกมาข้างนอก
บริเวณโป๊ะแล้วก็ค่อนข้างเรียบ มีเห็นฝูงปลากะตักกระโดดอยู่ทั่วไป แต่ไม่เห็นมี
แมงกะพรุนเลยสักตัว น้ำใสมากๆตอนแรกนึกว่าคิดไปเองจนกระทั่งเจ้าตั้มก็พูดออกมา
ว่าไอ้ให้..น้ำใสนะกระโดดไปว่ายน้ำนะครับ..เรือวิ่งออกมาต่างออกไปจากเดิมที่ปกติจะ
มุ่งออกไปทางสมุทรสาครเพราะคราวนี้พี่รุธญคิดว่าวาฬจะอยู่ในแถบนี้จึงวิ่งตรงและค่อนข้าง
ออกไปทางเพชรบุรีสักพักหนึ่งก็มีเสียงของเรือออกมาพร้อมเบาเครื่องว่า โลมา ผมเอง
มักจะทิ้งในตัวพี่เขาเสมอๆขณะที่พี่เขาขับเรือไปผมเองก็ไม่ได้ละสายตาจากความ
พยายามมองหาสิ่งมีชีวิตอื่นๆเลยแต่แทบทุกครั้งจะต้องเป็นพี่รุธญที่มองเห็นก่อนทุกครั้ง
ที่ตำแหน่งนี้(268)เราได้เห็นโลมาฝูงเล็กๆ 4-6 ตัวกระโดดน้ำอยู่และว่ายวนไปมาบริเวณ
นั้นสักพักหนึ่งก่อนจะหายตัวไป เราตัดสินใจวิ่งไปทางสมุทรสาครสักพักหนึ่งก่อนที่พี่รุธญ

ตัดสินใจหันเรือวิ่งกลับมาทางเพชรบุรีอย่างเดิมซึ่งขณะนั้นเราก็มองเห็นวัดกะซำอยู่ในระยะที่พอจะเห็นวาทได้ถ้าพวกเขาขึ้นกินซึ่งขณะนั้นก็เป็นเวลาใกล้เที่ยงแล้วแต่วันนี้ไม่มีวีแววให้เห็นวิ่งเรือมาจนมองเห็นคลังเก็บน้ำมันทางใกล้แหลมผักเบี้ยก็ได้เห็นโลมาอีกกลุ่มหนึ่งซึ่งก็ไม่ว่าว่าเป็นกลุ่มเดียวกันไหม(269)แต่สังเกตคราวนี้มีตัวเล็กๆอยู่ตัวหนึ่งกระโดดดีลังกาขึ้นมาโชว์ฟุ้งออกขาวๆเขียวเหมือนเดิมสั๊กพักแล้วก็หายไป ขณะนี้คลื่นลมเริ่มแรงมากขึ้นสั๊กพักแล้วมองเห็นท้องฟ้าด้านชะอำมีเมฆฝนมามืดมากทำให้คลื่นลมทางนี้แรงมากเราตัดสินใจไม่เอาถล่มขึ้นไปบนด้านหน้าเรือเพราะเรือเริ่มโยกตามคลื่นแรงมากขึ้นเรื่อยๆเลยถ่ายเจ้าโลมาฝูงนี้ไม่ค่อยได้ ตัดสินใจวิ่งกลับไปทางบางตะบูนเพราะอากาศด้วย ดีที่เรามาทางด้านนี้ตอนวิ่งเรือกลับทางบางตะบูนจึงเป็นการวิ่งตามคลื่นทำให้ไม่แสบมากนักน้ำไม่ซาดเข้าเรือมากนัก มองไปทางสมุทรสาครก็มีเมฆมืดมาเหมือนกันก็ดูจะมีโชคนิดหน่อยเพราะขณะที่คลื่นลมแรงขึ้นท้องฟ้ามีดลงมากแต่ตรงทางสมุทรสงครามบริเวณบางตะบูนดูโปร่งใสอยู่ที่เดียวเลย พี่บุญวิ่งมาเข้าไปหาเรือของเพื่อนที่ลอยลำอยู่(271)เพราะเพื่อนแกล้งภาษามือให้แกลเห็นว่าได้พบเห็นปลาวาฬ พอเข้าไปถามก็รู้ว่า เมื่อวานก็เห็นปลาวาฬตรงนี้และเมื่อเช้านี้แต่เช้าก็ผ่านตรงนี้ไปสองตัว พุดคุยไม่ค่อยสะดวกเพราะลมที่แรงมากขึ้นมองเห็นนกโจรสลัดบินผ่านไปโดยที่เราตื้นนึกว่าเป็นนกกาน้ำพี่บุญอุตสาหรีบบอกให้ถ่ายไว้จะได้เอาไปให้คุณเตตุบอกว่าคุณเตตุอยากถ่ายตัวนี้ซึ่งนานๆที่จะผ่านมาให้เห็นสักที ใ้อะไรไม่ได้ไหวตัวเลยสักนิด.สรุป...วันนี้ได้เจอแต่ ปลาวาฬ “บอกเล่า” หลายตัวครับมีข่าวคราวที่พบเห็นจากคนที่พอจะเชื่อถือได้บอกมาแต่ก็รู้สึกดีทุกครั้งที่ได้ออกมาด้วยตัวเองและยังได้ข่าวคราวการปรากฏตัวของพวกเขาอยู่แม้จะไม่ได้เห็นด้วยตัวเองอย่างที่คิดไว้คือ “การไม่เห็นก็ไม่ได้หมายความว่าไม่มีอยู่” และนี่ ก็ทำให้รู้สึกว่าการพบเห็นหรือมีอยู่ในธรรมชาติมีเสน่ห์มากกว่าการกักขังหรือเลี้ยงไว้ให้ดูครับ การได้ออกมาในธรรมชาติและพบเห็นสิ่งแวดล้อมและชื่นชมจะค่อยๆปลุกฝังความรักความหวงแหนในธรรมชาติโดยรวมๆไว้กับตัวเราด้วยไม่ใช่แค่ชอบหรืออนุรักษ์แค่สิ่งใดสิ่งหนึ่งเท่านั้นจบการสำรวจกลับบ้านซึ่งน้ำก็ลงจนเกือบเอาเรือเข้าไม่ได้ตอน 5:50 น.ได้ครับ.

